

איך נפלו המישקפיים לביוב

כתב הולר עם בתו
לא רואה את העיר

השכונות נחלה מיכתב מיוחדים לנו על לוח המודעות במחלקת-החדשות של קול ישראל בתל-אביב, וזו לשונתו:

כתב שידורי-ישראלי מייק הולר מתקשה מאוד לקרוא בימים אלה, רבר מוזר מאוד קרה לו ביום רביעי בבוקר, כמינהגו מדי יום ביומו מזה שנים, נכנס לשירותים ועליו את המישקפיים. את העיתון על הניאגרה וקליט את המישקפיים. אחרי-כך הוריד את המים, וממש באותה שניה נפלו המישקפיים החדשים, ששוויין 125 אלף שקל, לתוך האסלה. כשירדו המים, לא היו עוד מישקפיים.

מייק טוען כי אלה המישקפיים היחידות בעולם שנעלמו כאשר נכנסו לבידוא, והוא מבקש כשל כך להיכנס לספר-השיאים של גינס.

לכבוד המאורע גם כתב שיר קצר, כדי-כדי המשורר:

באו משברי ים ומים
ושטפו לי את המישקפיים.
אני לא רואה עכשיו מה נעשה בעיר
אבל הג'ורה רואה הכל בעיר
ואולי כשיש לי מישקפיים והיא רואה בהיר
היא אומרת: טוב שאני רק ג'ורה ולא עיר.

שידור

צר"ש

יש תיקווה

● לג'ורדי לייץ, כתבת יומן השבוע החדש של הטלוויזיה, על כתבה מעניינת, עדינה ומי אוננת על מיפגש מיוחדים-מינו בין תלמידים-תיכון משרדות לבין תלמידים-תיכון מן הכפר הערבי טיבה שצמרכו הארץ.

לוח הצלחה להראות בכמה רקות של סרט בני שני לאומים, בני אותו הגיל, צוחקים ביחד, משוחחים ביחד, שרים ביחד ומטיילים ביחד. היא הראתה צד אחר של עמי-ישראל, צד בלתי-נודע, שהוא מאוד לא קולני, אך מוכיח שאולי עוד יש תיקווה לחיים משותפים של שני העמים.

על המירקע קשה היה להבדיל חזונית בין התלמידים מטיבה לבין התלמידים משרות. היא השכיחה להראות גם את המתנגדים למיפגשים אלה, חבל שהתרכזו בעיקר בצד הירודי שבמיפגש, ולא שוחחה יותר עם התלמידים הערבים.

היומן כולו, הרביעי במספר במתכונת החדש, שהיה ברמה גבוהה, וטוב לאי-ערוך מקודמיו.

צל"ג

איחור כרוני

● לעורכי מבט, על האיחור הכרוני בהתחלת המהדורה. במשך כמה ימים רצופים, החל שידור מבט באיחור של שתיים-שלוש רקות, בלי כל סיבה נראית לעין. פעם אף בא הרבר בגלל שידור תשדיר-פירסום טפל. כאשר

הופרט והרסה וולמן. הכוונה היא לשדר במשך שבוע שלם, יום-יום, שלוש רקות לפני כל מהדורת חדשות, פינה מיוחדת על סיפורים, ספורים, משוררים, מבקרים, תרגומים וקריאת קטעים.

זו פעם ראשונה שקול ישראל מקדיש כלי-כך הרבה זמן שידור לשבוע הספר.

מאחורי המירקע

לא בא לקבל את הפרס

תוכנית-טלוויזיה שהופקה וצולמה בארץ, וששודרה גם בטלוויזיה הישראלית, זכתה לפני שבוע בווד-הזהב, פרס יוקרתי לתוכניות-טלוויזיה.

התחרות נערכת פעם בשנה. הטקס מתקיים במונטריי שבשווייץ. זהו פסטיבל סירטי-טל-וויזיה על נושאי בידור, מוזיקה וקומדיה.

הטלוויזיה הישראלית שלחה את הסרט שלום 82 של עמוס אטינגר. הסרט לא נכנס כלל לתחרות.

האולפנים-המאוחדים של הרצליה שלחו את הפרק הראשון של הסדרה המוסקילית

מתפטר נחמן
יש לו יום-יום חג

המשעשעת התיזמורת. את הסדרה כתב, ביום ושיחק ג'וליאן שגרין, והפיקו דידי גולדרי שטיין ואליעזר דורות.

בין 31 השופטים היה גם חנוך חסון, כנציג ישראל.

שגרין ומפיקי התיזמורת לא תלו תיקוות רבות בתחרות, בעיקר משום שמשותפים בה מייקים אמריקאים גדולים וחשובים. גולדרי מייק, אחד המפיקים, היה בשווייץ, לא נכרת לטיקס הסיום ולחלוקת הפרסים. יום לפני הכרעת השופטים טיילן חנוך חסון לאולפנים המאור-חדים והוריע שהתיזמורת נמצאת בין שיבעה המועמדים לזכייה בפרס הראשון.

רק אז טרחה אליעזר דורות, המפיק השני, לנסוע לשווייץ. הוא הגיע ביום התחרות, והופתע כשנודע לו שהסרט זכה במקום הראשון. בבחירת פה אחר של כל השופטים, שגרין עצמו לא נכח בטקס, אך צפה בו בקלטת וידאו, ששלחו מפיקי הפסטיבל לזוכה המאושר.

למנכ"ל רשות-השידור, שעזב את תפקידו אחרי שנבחר כראש-מועצת אריאל שבגדה המערבית, נחמן סיים את תפקידו אחרי שנתיים ושלושה חודשים ברשות. וזו היתה רק אחת כסדרת מסיבות שערכו ועורכים לכבודו עובדי הרשות. את המסיבה הראשונה, מסיבת-ההפתעה, הכינה לכבודו רותי ירון, מזכירתו הנאמנה, מייד למחרת היבחרו כיו כמאי.

המסיבה שהיתה ביום השני שעבר היתה רישמית, והיתה אמורה להיות רבת-משתתפים. אך חילופי-השבויים העמידו אותה בצל. גם נחמן עצמו כמעט שאיחר להגיע. הוא נתקע במחסום רכבים, שהציבו המתנחלים בכניש שכס-רמאי ללה, ליד מחנה הפליטים ג'ולון, ושהה במקום במשך שעותיים וחצי.

רכים מן המזומנים, בעיקר העיתונאים שבי-ניהם לא יכלו להגיע כי היו עסוקים בסיקור חילופי-השבויים.

לעומת זאת הגיעו שלושה נציגי אמ"י (אירגון אומני ישראל) אידי גורליצקי, מוסקו אלקלעי ומאירה. הם נתנו לנחמן במתנה מיסמך, ובו נאמר שהם רשמו אותו בספר הזוכה של הקרן-הקיימת-לישראל ונטעו על שמו ח"י (18) עצים, על מערכת-הייחוסים המ-צויינת שבנה ברשות-השידור.

מזכ"ל ירון, יו"ר הוועד המנהל ואורי פורת, מנכ"ל הרשות, בירכו אותו ושיבחו אותו. הוא קיבל מן הרשות במתנה תיקי-ג'יימס-בינור יקר.

למחרת ערכו עובדי-הטלוויזיה מסיבת-פרידה לנחמן, ונתנו לו במתנה תצלום, שעליו הקדשה מידי העובדים.

הירושה שהשאיר נחמן לרשות הוא מיבצע גביה מדהים, בו נאספו במשך חודש וחצי 55 אחוז מתקציב רשות-השידור מאגרות, מעשה שלא היה כמותו. נחמן גם זוקף לזכותו מערכת יחסים רגועה עם העובדים. הוא ניהל משאומתן וחתם על חוזה להכנסת מרכזיות-טלפונים חדשות ברדיו ובטלוויזיה, ואלה רק חלק מפי-עולותיו.

לא ברור עדיין מי יחליף את נחמן כמישנה למנכ"ל, תפקיד החולש על כוחה-הארס ברשות, על הקציבים ועל הפיתוח.

שבוע הספר משודר

רשת ב' של קול ישראל מתארגנת ונערכת על כל כוחותיה לקראת שבוע הספר העברי, שייפתח ב-19 בינוי. לפי יוזמה של ג'ידעין לב-ארי, מנהל-הרדיו, שהוא גם חובב-סיפורים, הוקם ברדיו צוות מיוחד, בראשותם של שמואל

אישורו של המיסמך נדחה כבר מזה שבועות וחודשים רבים. חברי-הליכוד בוועד-המנהל מת-נגדים לאישורו, משום שכך יאבדו את כוחם בבחירת המנהלים. במיכרום הקודמים שימש הוועד-המנהל כולו כוועד-מיכרום, בתוספת המנכ"ל ושני חברי אגודת העיתונאים. אנשי

חתימי-פרס שגרין ודורות (מחזיקים בפרס) בארץ
מקום ראשון בעולם

הליכוד חוששים שיאבדו את כוחם (יש להם רוב בוועד-המנהל). לפי המיסמך החדש יבחר ירון בחברי ועד-המיכרום.

לכן מסתמנת פשרה, שלפיה יאשר המיסמך בישיבת המליאה, אך מיכרו מנהל הטלוויזיה, התלוי ועומד, יתנהל לפי תקנות המיכרו הקודם. ירון גם הבטיח לחברי הליכוד, שבכל מיקרה יישמרו יחסי-הכוחות גם בסידור החדש, ולליכוד יהיה רוב.

אם כך אכן יקרה, הרי שגדולים מאוד סיכויי של יוסף בראל, המנהל הממונה של הטלוויזיה, להיבחר כמנהל מקצועי לכל הקדנציה. חברי הלי-כוד וגם ירון תומכים, כנראה, במועמדותו של בראל.

חיי עצים בעיר קק"ל

ביום השני שעבר, יום חילופי השבויים, היתה פעילות לא רק בנושא זה. באותו היום נערכה בכניין כלל בירושלים (מישרדי רשות-השידור) מסיבת פרידה לרון חסון, מי שהיה מישנה

החל מבט, לא טרחה הקריינים להתנצל על האיחור או להסבירו, אלא התייחסו אליו כאל דבר מובן מאליו — דבר שאינו מקובל אף בתחנות היותר נחשלות.

עניין של מיבטא

● לעורכי יומן השבוע, שחזרו על השטות שהמציאה התביעה לפני 12 וחצי שנים, במיש-פטי הרשת היהודית-ערבית: "הם טיכנו מהפכה ברוט א לית". אחד הנאשמים הערביים הכריז אז כי הוא רוצה ב"מהפכה פרולטרית". החוקרים, שלא הבינו את מיבטאו, שיבשו את משמעות הפסוק. בעיקבותיהם הלכו התביעה והעיתונות והבטיחו השגוי אף נרשם בפסקי-הדין. 12 השנים שעברו מאז לא הספיקו טלוויזיה כדי לברר את העניין.

בתוכני הרשות

פורת לא יודח

אחר מחברי הליכוד בוועד-המנהל הודיע השבוע על יוזמה שהוא נוקט להחתים חברי מליאת הרשות, כדי להדיח את אורי פורת, מנכ"ל-הרשות.

כדי לתרום ל, ררושות חתימותיהם של 21 מתוך 31 חברי מליאת רשות-השידור. כשהתחיל אותו חברוועד לברר אצל חברי-המליאה אם יאותו לחתום על מיסמך כזה, נוכח לדעת שלא יצליח לאסוף את החתימות הנדרש בחוק, והוא יור" מיומנתו. בשבוע הבא תכנס מליאת רשות-השידור, כדי לאשר מיסמך הקובע סידורים חדשים לבחי-רת מנהלים בכירים ברשות-השידור. המיסמך קובע, בין השאר, כי ועדת-המיכרום תמנה ארבעה חברי-מליאה, שלושה חברי הוועד-המנהל הל (ביניהם מזכ"ל ירון, יו"ר הוועד), מנכ"ל הרשות ושני חברי אגודת העיתונאים.

הנהג סיים בשעה 3

מחלקת-החדשות של קול-ישראל התארגנה ביום המיסמך כדי לעקוב אחרים של חילופי-השבויים. כמה צוותים נשלחו למקומות שונים בגדה המערבית, כדי לקבל אתרי שידורים של האסירים הפלסטיניים בתוך השטחים. אחד הצוותים, עם ג'ידעין שידור ועם הכתב אריה סלמן, נשלח לכלא שכס, משם יצאו כל האוטובוסים, ובהם מאות המשתחררים. לפי המידע שהיה בידי העיתונאים, היה צריך השידור להתחיל בשעות הבוקר המאוחרות (אז קצת לפני-צהריים). בגלל סיבות בינלאומיות שונות, ובגלל מורכבות העיסקה, התעכב השידור עד לשעות הערב, ואפילו הלילה.

בסביבות השעה 3 בצהריים הודיע אריה סלמן למערכת-החדשות בירושלים שהוא נאלץ לנטוש את עמדתו ליד כלא שכס, מכיוון שהנהג, שהוביל את הצוות, מסיים את עבודתו בשעה 3. הצוות חזר לירושלים ללא ריווח. האסירים יצאו מן הכלא רק אחרי השעה 4 אחרי-צהריים.